

<sida1>

Professoren Höglärde samt Vidtberömde, Herr Magister El. Fries. Lund (eller Femsjö). [adressfältet på brevet]

Haparanda 14/5 1834 [Poststämpeln:]

<sida2>

S.H.T.

Högtärade och vördade Broder!

För ärade skrifvelsen som tycktes vara från Lund, fast utan datum och locus, skyndar jag nu aflägga min förbindligaste tacksägelse; och —

Hvad först angår de tillbudne böckerne, neml. Kochs flora och Reuchenbachs excursor. så, ehuru jag länge tänkt skaffa mig dessa Böcker, och kunde äfven hafva tillfälle dertill genom Tromsö, dit årligen flere fartyg kommer från Hamburg och Bremen, har det likväl hittills icke blifvit af, emedan valuta trutit; kan M. V. Br. skaffa mig dem utan Allt för mycken kostnad och besvär, så emottager jag dem tacknämligen. Smiths Fl. Britan. och den bästa Flora Helvetic. som nu finnes har jag äfven längtat efter men det kan bli för mycket att begära på en gång.

Nunex[?] in Botanicis. Mentha-lapponica har jag alldrig haft någon tro på, och som Wahlenberg Alldrig erkänt de Menthæ former, som jag tagit innom Lappmarken, (de må hafva växt på land eller i vatten) för sin Mentha Lapponica, så har jag fått nöjas dermed. Lessing måtte vara mig en stor Ijugare, ty han har alldrig varit in loco Wahlenbergii uti Saunavaara, der m. lappon. Specialiter är tagen; utan Han har endast som hastigast

<sida3>

besökt Kemi Prest-gård, hvarest Doctor Castren i all väl[-]mening utdelat några växter åt honom; äro icke Hans andra Uppgifter säkrare, så äro de icke mycket att lita på. — "Potamoget. Sparganifolii fol. inferior. Sesplia skilja den, efter de i detta genus allmänt antagna grunder från All Potamog. natans," secundum te; men efter naturliga grun[-]der, och om man följer dess vegetations historia från början till slut, behöfs det icke mer, än en par sådana observationer, som jag gjorde i Muonioniska 1830, för att bevisa, att P. Sparganifolius är blott en slankigare form af P. Natans. Der fanns nemligen en otvifvelaktig Natans, hvars nedre flyta[n-]de blad på litet djupare vatten till punct och prikka liknade Sparganifolii, och äfven de nedre så kallade bladskaften boro, så långt de räckte, alldeles lika med Sparganifolii sma[-]la halfrännformiga blad. Man måste se till, om icke det som kallas för bladskaft hos P. Natans, är verkliga blad som icke kunna (såsom varande folia submersa) utveckla sig längre än till vattu brynet. Åtminstone inser jag icke hvarföre, om dessa så kallade bladskaft voro ämnade att utveckla flytande blad de icke skulle kunna göra det, då de likväl merändels nå med sina Spetsar till vattubrynet; eller hvarföre deras "lamina" skulle ruttna, och icke de öfres? — Jag talar i

fåvitsko — Dock är jag en stor tviflare. I afseende på Agrostis Algida som Bror först och Sommer[-]feldt sen tyckas vilja alldeles stryka ut ur lifsens Bok, torde M.V. Broder tillåta mig en liten anmärkning. För en 10 år sedan och deröfver, var Prof. Fries i Lund ansedd såsom den liberalaste Botanist, som då fanns i Sverri[-]ge, och var det äfven icke Allenast i egentelig mening, såsom Han alltid varit liberal emot Alla, som behöfd[t]

<sida4>

någon undervisning eller Uplysning och exemplar, utan äfven i oegentelig mening eller liberal på arter, såsom den der som fann novas Species nästan dagligen; — men nu har samme man, till de otrognes stora[?] förvåning börjat "Contrahere acta[?] (såsom skrifvit står uti then." folianten" Wg. fl. sv.) så [<ock> överstrykta tecken] att icke allenast Rosæ och Menthæ måst krypa i skrinet, utan äfven mycket annat, som kan skönjas af Nov. Fl. Sv. Det är fara värdt, att icke Salix och Potamogeton inom några år få samma Ändalyckt. Vide ne[?] hoc in tu cem[?] Cajecet[?] redundet. Tänk om nu inom några tiotal af år Ett Nytt Botaniskt slägte Upstår, som uti Uptäckter och Botaniska finheter öfvergår allt förstånd; som, (efter den syftning, vetenskapen nu tyckes taga) säkert kommer att finna ofantligt mycket nya saker till och med uti sjelfva Upsala och Lund. Skola de icke säga, att deras företrädare voro stora stackare, som gått och trampat på så rara saker, utan at[t] åtskilja dem? Skola de icke säga, att Prof. Fries åtskilde ändå något i ungdomen, men frampå åren blef han alltför Njugg, och sammanförde en hoper[?] arter t. ex. af Rosæ, som böra åtskiljas. Hvilket[-]dera skall då anses för [<det> överstrykt ord] Författarens rätta mening? antingen det som han i Ungdomshettan åtskilde eller det som han i en mognare ålder och efter mogen pröfning sammanförde? Om vi icke högeligen bedrager oss skall Förf. sjelf anse sitt sista arbete för det rätta. Altså gratulerar Jag nu Min värdaste Broder på det högsta att hafva kommit några grader längre mot Norden till den Classiska Jorden, der sjelfva Naturen kan frambringa en sådan Classisk litteratur, som höfves Nordiska Män. Jag menar, att den Nordiska Naturen bäst kan

<sida5>

visa oss, hvad som bör och icke bör åtskiljas; lika snar att åtskilja som Capabel att tydligt visa föreningen. Hvarken Climat eller Vegetation kan i de södra länder vara sådane oscillationer un[-]derkastade, som den höga Norden dagligen visar prof på a[tt] således vi Nordmän äro fallne för indragningar, och söd[några tecken osynliga pga sidvikning] Botanister gerna vilja åtskilja, allt hvad skiljas kan, så tyc[ks?] vi båda följa de undervisningar, som Naturen gifver vid han[-]den. Det kan väl också icke betviflas, att vissa former blifva m[er?] och mer oföränderlige, ju längre man kommer söderut, och dett[a] i följe af de ordsakers (Climatets och Jordmohnens) varaktighet eller oföränderlighet som verkat eller åstadkommit desamma[.] Samma former kunna likväl sammanflyta, och åter andra mer flyktige Upkomma, ju mera man Nalkas Norden, hvarest både Climatet och äfven Jordmohnen äro så stora förändrin[-]gar

underkastade. Hvad nu Agrostis algida beträffar, så anser jag det icke för någon omöjlighet, att den kan sammanflyt[a] med Aira Aquatica, ehuru jag icke sett någon anledning der[till?] Förhållandet med Glyceria pendulina är Följande. År 1831 så[g?] jag uti Torneå Elf Ett stort skönt och vackert gräs, som jag ick[e] viste, hvart det bo[r]de hänföras. Det syntes väl likna Glyceria ma[några bokstäver dolda i sidvikningen] Har[?], men hade ändå så stora olikheter, att jag måste skicka det till Vah[[len](#)]berg liksom på prof. [[prov](#)] Han skrifver då, att Han väl fått samma gräs af Forselles från Kymmene Elf, men uti äldre tillstånd; hvadan Han hänf[ör] det till nämde Gl. maxima; Men nu sedan han fick det i full blom[några tecken dolda i sidvikningen] ansåg han det för fullkomligen skildt och för ett Hemligt fynd. Emellert[id] hörde jag sedan genom rykte, att Wg. åter börjat tvifla, hvadan äfven jag måste falla i tvifvelsmål, häldst jag icke ägde rätt unga Exem[-]plar af Glyc. maxim. för att jämföra. Af denna anledning och af frukt[an?] för anticipation vågade jag icke skicka åt andra en växt, hvarom jag ännu icke hunnit få någon stadgad öfvertygelse. Nu har [[några tecken dolda i sidvikningen](#)] jag icke ännu fått andra Uplagan af Wgs Fl. Sv. så att jag icke vet hvad han gjort med detta gräs. — Valear[?] tesce[?] meritissimu[m] de me Habeas[?]

L, L, Læstadius.